

Vol: 3 No.: 12
April 2026

Private Circulation

OBC VOICE

**INCOME CANNOT
BE SOLE DECIDER
FOR CREAMY LAYER**

**SUPREME
COURT**

**EIGHT YEARS OF LEGAL STRUGGLE
TO GET JUSTICE**

**FIX ACCOUNTABILITY
ON THE OFFICIALS FOR
WRONG IMPLEMENTATION
OF RESERVATION
POLICY**

JYOTIRAO
PHULE

**ILLOGICAL STAND
ON EQUIVALENCE POSTS**

**ROHITH NATHAN CASE
SC JUDGEMENT**

**ADVICE TO
STUDENT VOLUNTEERS**

6th ALL INDIA CONFERENCE OF ALL INDIA UNION BANK OBC EMPLOYEES' WELFARE ASSOCIATION

MUMBAI – FEBRUARY 28, 2026

Vol: 3 No: 12

April 2026

Editor:

G.Karunanidhi**Editorial Board:**

Vaeyuru Tholibangan

Dr. Arvind Kumar

Ravindra Ram

T.Ravikumar

K.Chandran

G.Malarkodi

Published by:

G.Karunanidhi

C/o Union Bank OBC

Association, 139, Broadway,

Chennai 600108

Printed at:

Krishnaraj Printers

36, Devarajan Street

Royapettah

Chennai 600014

Tel:+91 044-28485938/37

Email:

empower.socialjustice
@gmail.com

Website:

empowertrust.org

The views expressed
in the articles
are not necessarily ours

Justice Delayed, But Not Denied - A Defining Moment for OBC Rights

The recent judgment of the Hon'ble Supreme Court on 11 March 2026 marks a historic and hard-earned victory for the OBC community. By rejecting the flawed 2004 DoPT clarificatory letter, the Court has not only corrected a long-standing administrative injustice but has reaffirmed the constitutional spirit of equality and fair representation.

For nearly a decade, around 100 meritorious OBC candidates who successfully cleared the prestigious Civil Services Examination were unjustly denied their rightful postings. This was not merely a procedural lapse—it was a systemic failure that struck at the very foundation of social justice. Despite multiple judicial pronouncements from the CAT, Madras and High Courts of Madras, Delhi, and Ernakulam, which consistently ruled against the DoPT's stance, the injustice continued unabated.

What makes this episode even more troubling is the institutional resistance that followed. The disappearance of crucial file notings related to the 2004 clarification raises serious questions about accountability and transparency. Even the considered recommendations of the Parliamentary Committee for OBCs and the Ministry of Social Justice & Empowerment were disregarded. Such actions reflect not only administrative apathy but also a deeper disregard for the rights of marginalized communities.

The Supreme Court's directive to create supernumerary posts and provide appointments to the affected candidates is a welcome step. It restores dignity and opportunity to those who were unfairly deprived. However, this victory comes after years of struggle, uncertainty, and emotional distress for the candidates involved. Justice, though delivered, has been painfully delayed.

This raises critical questions that cannot be ignored. **Who will take responsibility for the years lost by these candidates? What mechanisms exist to compensate them for the irreparable damage to their careers and lives?** More importantly, what deterrents are in place to ensure that such injustices are not repeated?

The time has come to revisit the long-pending recommendation of the Parliamentary Committee headed by Dr.Sudarasana Natchiappan (8th report of Committee on Personnel, PG & Pensions, June 2005) advocating penal provisions against officials who act in contravention of reservation policies.

Accountability must not remain a theoretical ideal—it must be enforced. Any authority that undermines constitutional safeguards for SC, ST, and OBC communities must face strict consequences. ■

11.04.1827 -
28.11.1890

ஜோதிராவ் புலே

நூற்றாண்டுகளாக நிலவி வந்த அடக்குமுறைக்கு சவால் விடுத்த தனித்த (சிங்க) குரல்

JYOTIRAO PHULE

A LONE (LION) VOICE THAT CHALLENGED CENTURIES OF OPRESSION

க.சரஸ்வதி
G.SARASWATHI

ஜோதிராவ் கோவிந்த்ராவ் புலே (1827-1890) மகாராஷ்டிர மாநிலத்தின் புனேவைச் சேர்ந்த இந்திய சமூகப் புரட்சியாளர், சிந்தனையாளர், எழுத்தாளர் மற்றும் செயற்பாட்டாளர் ஆவார். பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் ஜாதி பாகுபாடு, பாலின அநீதி மற்றும் சமூக அநியாயங்களுக்கு எதிராக போராட தனது வாழ்நாளையே அர்ப்பணித்தார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் நவீன இந்தியாவின் முதல் முக்கியமான சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகளில் ஒருவராக புலே திகழ்கிறார்.

1827 ஏப்ரல் 11ஆம் தேதி மகாராஷ்டிர மாநிலத்தின் சதாராவில், சமூக நிலைவரிசையில் தாழ்ந்ததாகக் கருதப்பட்ட மாலி (தோட்டக்காரர்) சமூகத்தில் பிறந்தார். தீண்டாமை மற்றும் முழுமையான ஜாதி அமைப்பையும் ஒழிக்க அவர் வலியுறுத்தினார். நூற்றாண்டுகளாக கோடிக்கணக்கான மக்களை துன்புறுத்திய அநியாயமான ஜாதி அமைப்புக்கு எதிராக அவர் கிளர்ந்தெழுந்தார்.

ஜோதிராவ் வேதங்களைப் புனிதமானதாக ஏற்க மறுத்தார். “மனிதகுலத்தை கடவுள் உருவாக்கியிருந்தால், மனிதகுலத்தின் நலனை விரும்பிய அவர் வேதங்களை ஏன் சமஸ்கிருதத்தில் மட்டும் எழுதினார்? அந்த மொழியை அறியாதவர்களின் நலன் என்ன?” என்று கேள்வி எழுப்பினார். மத நூல்கள் கடவுளால் உருவாக்கப்பட்டவை என்ற கருத்து நிலைக்க முடியாதது என அவர் முடிவு செய்தார். கல்வியே சமூக முன்னேற்றத்திற்கான மிக வலுவான கருவி என்பதை உணர்ந்தார். குறிப்பாக பெண்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரும் கல்வியில் முன்னுரிமை பெற வேண்டும் என்று நம்பினார்.

Jyotirao Govindrao Phule (1827-1890) was a pioneering Indian social revolutionary, thinker, writer, and activist from Pune, Maharashtra. He dedicated his life to fighting against caste discrimination, gender inequality, and social injustice during British colonial rule. Jyotirao Phule is widely regarded as one of the **first major social activists in modern India**, especially in the 19th century.

Born on April 11, 1827, in Satara, Maharashtra, into a family of the Mali (gardener) caste, which was considered low in the social hierarchy. Phule made some powerful pleas to abolish untouchability and the entire caste-system. He revolted against the unjust caste-system under which millions of people had suffered for centuries.

Jyotirao refused to regard the Vedas as sacrosanct. He questioned "if there is only one God, who created the whole mankind, why did he write the Vedas only in Sanskrit language despite his anxiety for the welfare of the whole mankind? What about the welfare of those who do not understand this language?". Phule concludes that it is untenable to say that religious texts were God-created. He realised the fact that education is an effective medium for the upliftment of society. Education of women and the lower caste, he believed, deserved priority.

Jyotirao Phule and Savitribai Phule - "Power Couple"

ஜோதிராவ் புலே – சாவித்ரிபாய் புலே: “போராட்ட சக்தி ஜோடி”

ஜோதிராவ் புலே மற்றும் சாவித்ரிபாய் புலே ஆகியோரின் இணைப்பு வரலாற்றிலேயே மிகப் பெரிய மாற்றத்தை உருவாக்கிய “பவர் கப்பிள்” ஆகும். ஜோதிராவ் தனது மனைவியை ஊக்குவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவரை ஒரு புரட்சிகரத் தலைவராக உருவாக்கினார்.

“ஒரு சமூகத்தை மாற்ற வேண்டுமெனில், பெண்களின் கல்வியிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும்” என்ற ஆழமான நம்பிக்கையே அவரை இயக்கியது. திருமணமான போது சாவித்ரிபாய் எழுத்தறிவு இல்லாதவர். ஜாதி அமைப்பும் ஆணாதிக்கமும் மக்களை அறியாமையில் வைத்தே நிலைத்திருக்கின்றன என்று புலே நம்பினார். 1840களின் கடுமையான சமூக அழுத்தத்தையும் பொருட்படுத்தாமல், வீட்டிலேயே அவருக்கு வாசிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக் கொடுத்தார்.

கல்வியை ஒரு சுகவிலாசமாக அல்ல, “ஜாதி அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான ஆயுதம்” என அவர் எடுத்துரைத்தார். பெண்களுக்கு பள்ளிகள் தொடங்குவதற்காக அவரை ஒரு ஆசிரியையாக உருவாக்க விரும்பினார் – அது அக்கால சமூக மரபுகளை நேரடியாகச் சவாலிட்ட முதல் முயற்சியாகும்.

அவரது வாழ்க்கையின் திருப்புமுனை 1848ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்டது. அப்போது அவர் ஒரு பார்ப்பன நண்பரின் திருமணத்தில் கலந்து கொண்டார். வழக்கப்படி நடைபெறும் திருமண ஊர்வலத்திலும் பங்கேற்றார். ஆனால் பின்னர், அந்த நண்பரின் பெற்றோர் அவரை கடுமையாக கண்டித்தும் அவமதித்தும் பேசினர். “நீ சூத்திர ஜாதியைச் சேர்ந்தவன்; இந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளாமல் விலகி இருக்க வேண்டிய அறிவு உனக்கு இருக்க வேண்டும்” என்று கூறினர்.

இந்த அவமானகரமான சம்பவம் புலே அவர்களின் மனதில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது, ஜாதி அமைப்பில் உள்ள அநியாயத்தையும் மனித அவமதிப்பையும் அவர் தெளிவாக உணரச் செய்த முக்கியமான தருணமாக மாறியது.

கல்வி மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமடைதல்

1848ஆம் ஆண்டு புலே மற்றும் சாவித்ரிபாய், புனேயின் பிதே வாடாவில் இந்தியாவின் முதல் பெண்கள் பள்ளியைத் தொடங்கினர். மரபுவாதக் குழுக்களின் கடுமையான எதிர்ப்பையும் மீறி, பெண்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட

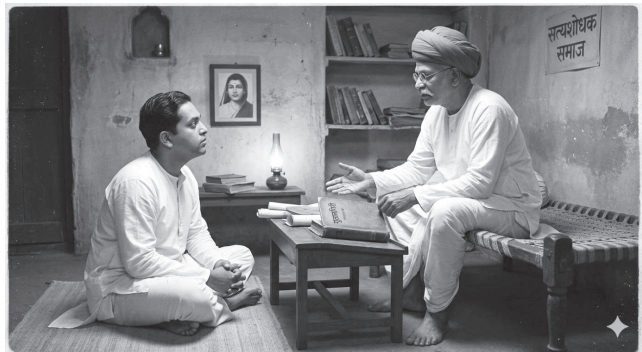
The partnership between Jyotirao Phule and Savitribai Phule is one of the most transformative "power couple" stories in history. Jyotirao didn't just encourage his wife; he mentored her to become a revolutionary leader in her own right.

His motivation was rooted in a radical belief that, 'if you want to change a society, you must start with the education of women'. When they married, Savitribai was illiterate. Jyotirao believed that the caste system and patriarchy were maintained by keeping people in ignorance. He took it upon himself to teach her to read and write at home, despite the intense social pressure of the 1840s.

He motivated her by framing education not as a luxury, but as a weapon against the "slavery" of the caste system. He wanted her to be a teacher so they could open schools for girls together something – **the first of its kind indeed defying the norms.**

The turning point in his life was in 1848, when he attended the wedding of a Brahmin friend. Phule participated in the customary marriage procession, but was later rebuked and insulted by his friend's parents for doing so. They told him that he being from a Shudra caste should have had the sense to keep away from that ceremony. This incident profoundly affected him and shaped his understanding of the injustice inherent to the caste system.

Education and women's empowerment

In 1848, Phule and Savitribai opened India's first school for girls at Bhide Wada, Pune. Despite intense opposition from orthodox groups, they continued expanding access to education for girls and lower-caste children. The couple also opened a shelter for widows and orphans and supported

குழந்தைகளுக்கான கல்வி வாய்ப்புகளை அவர்கள் விரிவுபடுத்தினர். விதவைகள் மற்றும் அனாதைகளுக்கான இல்லங்களையும் தொடங்கி, விதவை மறுமணத்திற்கும் ஆதரவளித்தனர் – அது அக்காலத்தில் மிகப் பெரிய புரட்சிகர நிலைப்பாடாகும்.

இது வார்த்தைகளில் மட்டும் இல்லாமல் “போர்க்கள ஆதரவு” கொண்ட செயலாகும். சாவித்ரிபாய் பள்ளிக்குச் செல்லும் போது, மக்கள் அவர்மீது கற்கள், சேறு மற்றும் மாட்டுச் சாணம் எறிந்து அவமதித்தனர்.

அப்போது ஜோதிராவ், கூடுதலாக ஒரு சேலை எடுத்துச் செல்லும்படி கூறினார். பள்ளியை அடைந்ததும் சுத்தமான சேலையை மாற்றிக்கொள்ளச் சொன்னார்.

சத்தியசோதக் சமாஜ் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தம்

1873ஆம் ஆண்டு புலே, சமூக சமத்துவம், பகுத்தறிவு மற்றும் பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிர்ப்பை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் “சத்தியசோதக் சமாஜ்” அமைப்பை நிறுவினார். இவ்வமைப்பு அனைத்து மதங்கள், ஜாதிகளை சேர்ந்தவர்களை வரவேற்று, சுயமரியாதை, ஜாதி ஒற்றுமை மற்றும் பூசாரியற்ற திருமண முறைகளை ஊக்குவித்தது. ஜோதிராவ், சாவித்ரிபாயை அறிவாற்றல் மிக்க பெண்மணியாக, சமமானவராகக் கருதினார். அவருக்கு பணிகளை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, தனது சிந்தனைகளையும் தத்துவங்களையும் பகிர்ந்தார். விதவை மறுமண இயக்கம் முதல் “தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு” தண்ணீர் வழங்க தமது கிணற்றை திறந்தது வரை அனைத்து சமூகப் பணிகளிலும் அவரைச் சேர்த்தார். அவரை தலைமை ஏற்கும் வகையில் ஆற்றலூட்டினார். தனது உடல்நலக் குறைவு காரணமாகவோ அல்லது எழுத்துப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தபோதோ, சாவித்ரிபாய் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தை முன்னெடுத்து அவரது திறனை நிரூபித்தார்.

“பார்ப்பன ஆசிரியர்கள் வேண்டாம் – சூத்திரர்களுக்கான பள்ளிகள் வேண்டும்!”

1881ஆம் ஆண்டு ஹண்டர் கமிஷன் முன் அளித்த தனது வலுவான வாக்குமூலத்தில், ஜோதிராவ் புலே, “உயர்சாதியினருக்கு மட்டுமே பயன் தரும் தீய கல்வி அமைப்பை” பற்றி பிரிட்டிஷ் அரசு விழித்துணர வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

எழுத்துகள் மற்றும் பாரம்பரியம்

அவரது முக்கியமான படைப்பு “குலாம்கிரி”, இந்தியாவில் உள்ள ஜாதி அடக்குமுறையை

widow remarriage, a radical stance at the time.

The motivation wasn't just words; it was "battlefield" support. When Savitribai started walking to their school to teach, people would throw stones, mud, and cow dung at her to humiliate her.

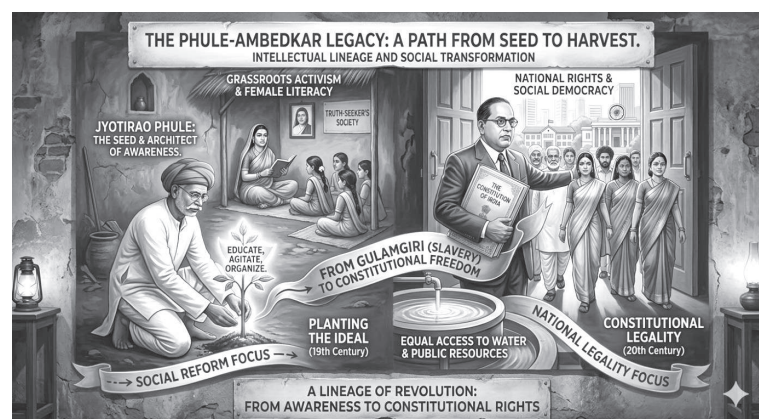
Jyotirao encouraged her to carry an **extra sari** in her bag. He told her to change into the clean one once she reached the school.

Satyashodhak Samaj and social reform

Phule founded the Satyashodhak Samaj in 1873 to promote social equality, rational thought, and resistance to Brahminical dominance. The organization welcomed people of all religions and castes and encouraged self-respect, inter-caste solidarity, and priestless marriage ceremonies.

Jyotirao treated Savitribai as an intellectual peer. He didn't just give her tasks, he shared his philosophy of **Satyashodhak Samaj** (Society of Seekers of Truth). He motivated her by involving her in every social reform, from the widow remarriage movement to opening their own water tank to "untouchables." He empowered her to lead. When he fell ill or was busy with his writings, Savitribai took over the administration of their institutions, proving his belief in her capability.

Away with Brahmin school-masters, we need schools for Shudras:

In his powerful deposition before the Hunter Commission in 1881, Jyotirao Phule urged the British government to open its eyes to a 'pernicious system of high-class education.'

அமெரிக்காவில் இருந்த அடிமைத்தனத்துடன் ஒப்பிட்டது. கல்வி, சமத்துவம் மற்றும் பகுத்தறிவு பற்றிய அவரது சிந்தனைகள் பின்னர் டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர் போன்ற தலைவர்களின் இயக்கங்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. அவரது சிந்தனைகள் இன்றும் ஜாதி மற்றும் பாலின நீதிக்கான போராட்டங்களில் தொடர்கிறது.

ஏன் புலே, அம்பேத்கரின் முன்மாதிரி?

டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர், ஜோதிராவ் புலேவை தனது மூன்று “குருக்கள்” அல்லது முக்கிய உந்துதல்களில் ஒருவராக (மற்றவர்கள் கௌதம புத்தர் மற்றும் கபீர்) வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1946ஆம் ஆண்டு வெளியான “சூத்திரர்கள் யார்?” (“Who Were the Shudras?”) என்ற தனது முக்கிய நூலை அவர் அரசியல்வாதி அல்லது தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணிக்கவில்லை. மாறாக, ஜோதிராவ் புலேவுக்கே அர்ப்பணித்து அவரை இவ்வாறு புகழ்ந்தார்:

“நவீன இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த சூத்திரர்; உயர்சாதியினரின் ஆதிக்கத்தை கீழ்சாதியினருக்கு உணர்த்தியவர்; இந்தியாவிற்கு வெளிநாட்டு ஆட்சியிலிருந்து விடுதலையைவிட சமூக ஜனநாயகமே முக்கியம் என்பதை போதித்தவர்.”

– டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர்

முடிவுரை – ஒப்பற்ற பாரம்பரியம்

“ஜோதிராவ் புலே ஒரு சாதாரண சீர்திருத்தவாதி அல்லர்; நிலைபெற்ற சமூக ஒழுங்கை உடைத்தெறிந்த புரட்சியாளர். தனது மனைவி சாவித்ரிபாயை கல்வி கற்பித்ததும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அறிவின் கதவுகளைத் திறந்ததும் மூலம், ஒரு மரபை உடைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு புரட்சியை ஆரம்பித்தார். 1848ஆம் ஆண்டு ‘புனேயின் சிங்கம்’ தனியாக நின்றிருந்தாலும், இன்று ஒவ்வொரு பெண் கல்வி கற்கும் வகுப்பறையிலும், ஒவ்வொரு மனித மரியாதையையும் காக்கும் நிறுவனங்களிலும் அவரது குரல் ஒலிக்கிறது. இந்திய சமூக ஜனநாயகத்தின் அடித்தள வடிவமைப்பாளராக அவர் நிலைத்து நிற்கிறார். ஒரு துணிச்சலான குரல் நூற்றாண்டுகால மவுனத்தைக் கூட உடைக்க முடியும் என்பதை அவர் நிரூபித்தார்.”

“புரட்சியின் பாரம்பரியம் இன்னும் உயிருடன் எழுச்சியுடன் தொடர்கிறது!”...

(எழுத்தாளர் க.சரஸ்வதி, பொருளாளர், யூனியன் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா நிற்படுத்தப்பட்டோர் நல சங்கம், தமிழ்நாடு)

Writings and legacy

His seminal work *Gulamgiri* compared caste oppression in India to slavery in the United States. Phule's advocacy for education, equality, and rationalism laid the foundation for later social movements led by figures like B. R. Ambedkar. His legacy continues in contemporary struggles for caste and gender justice.

Why Phule Was Ambedkar's Role Model

Dr. B.R. Ambedkar openly and frequently cited **Jyotirao Phule** as one of his three "Gurus" or primary inspirations (alongside Gautama Buddha and Kabir).

Dr. Ambedkar's respect for Phule wasn't just private admiration, it was a public declaration. In 1946, Ambedkar published one of his most important works, **Who Were the Shudras?**

He didn't dedicate it to a politician or a deity. He dedicated it to **Mahatma Jyotirao Phule**, calling him:

"The Greatest Shudra of Modern India who made the lower classes of Hindus conscious of their slavery to the higher classes and who preached the gospel that for India social democracy was more vital than independence from foreign rule." – Dr.B.R.Ambedkar.

Conclusion - An Unprecedented Legacy

"Jyotirao Phule was more than a reformer; he was a disruptor of a stagnant social order. By choosing to educate his wife, Savitribai, and opening the doors of knowledge to the marginalized, he didn't just break a tradition—he started a revolution. While the 'Lion of Pune' may have stood alone in 1848, his roar echoes today in every classroom where a girl studies and every institution that upholds the dignity of the individual. He remains the foundational architect of Indian social democracy, proving that one courageous voice can indeed shatter centuries of silence."

Legacy Continues.....

(The writer G.Saraswathi is Treasurer, Union Bank of India Backward Classes Employees Welfare Association, Tamil Nadu)

இந்திய ஒன்றிய அரசின் அதிகாரமிக்க உயர் பதவிகளில் ஆரிய ஆதிக்கம் பாரீர்!

- முனைவர் க.அன்பழகன்

ஆரிய ஆதிக்கத்தால் அரியணை இழந்த திராவிடர்கள், அதிகாரம் இன்றி அடிமைகளாகினர். ஒரு மனிதனுக்கு வேண்டிய அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்தும் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் - சாலையில் நடக்கும் உரிமை, பொது இடத்தில் வசிக்கும் உரிமை, கல்வி கற்கும் உரிமை இல்லாததோடு, தொட்டால் தீட்டு எனும் மாபெரும் கொடுமை இவற்றுக்கு ஆட்பட்டு மிருக வாழ்வு வாழ்ந்திட்ட மக்களை வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி விழிக்கச் செய்தது.

பின்பு, நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி பிழைக்கச் செய்தது; நிமிர்ந்து நடக்கச் செய்தது. கல்வி தந்தது. ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு அருகதை உள்ள மக்களாக்கியது. சமத்துவம் காண வகுப்புவாரி உரிமை எனும் இடஒதுக்கீட்டுத் திட்டத்தைச் சட்டமாக்கியது. தந்தை பெரியாரின் கொள்கை கோலோச்சியது. தந்தை பெரியார் தலைமையில் நீதிக்கட்சி இயங்கி திராவிடர் கழகம் உருவானது.

திராவிட இயக்கத்தின் ஆட்சி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் 1967இல் தொடங்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சமூகநீதிக்கான இடஒதுக்கீடு வரை தொடங்கி, இன்று 69% இடஒதுக்கீடு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்திய ஒன்றியத்தில் 49.5% இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் இடஒதுக்கீடு தந்தை பெரியாரால் உருவாகி - வளர்ந்து தமிழர் தலைவர் ஆசிரியர் கி. வீரமணி அவர்களால் இன்றைய 69% இடஒதுக்கீடு எனும் உயரத்தைத் தொட்டுள்ளது. கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் அவர்களின் இடைவிடாத போராட்டம் - பிரச்சாரம் மூலம் ஒன்றிய அரசில் இதர பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 27% இடஒதுக்கீடு என்று முதல் கணக்கு தொடங்கப்பட்டு விட்டது.

அம்.ஏ.எஸ்., அம்.பி.எஸ்., அம்.எஃப்.எஸ். போன்ற அதிகார மய்யங்களாக உள்ள பதவிகளுக்கு பார்ப்பனரல்லாதார் இன்று கல்வியில் சிறந்து - உயர்ந்து போட்டியிட்டு வெற்றி பெறும் நிலை தோன்றியிருக்கிறது.

எனினும், இடஒதுக்கீடு அரசியலமைப்புச் சட்ட உரிமையாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் எந்தப் பதவிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட - பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் தங்களைத் தயார்படுத்தி, உயர்பதவிக்கு அணி அணியாய்த் தயாராகிவிட்ட, நிலையில், ஆதிக்கம் செய்தும் - அடிமைப்படுத்தியும் ஒட்டுண்ணியாய் சூத்திரர், பஞ்சம மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வாழ்ந்த பார்ப்பனர்கள், வயிற்றெரிச்சல்பட்டுச் சதி செய்கிறார்கள். பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்கிறார்கள். இடஒதுக்கீடுதானே காரணம் என்றறிந்து அதை ஒழிக்க நினைக்கிறார்கள். கல்வி கற்கும் நம் இனத்து மாணவர்களை முடமாக்க - கல்விக்கண்ணைப் பழுதாக்க நீட், நெஸ்ட் எனும் பல பெயர்களால் முடக்கி, கற்ற கல்வியில் பெற்ற தேர்ச்சியைக் கொண்டு பதவிகளுக்கு வந்துவிடாமல் தடுக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக ஒன்றியத்தை ஆளும் பா.ஜ.க. ஆட்சியைக் கொண்டு பார்ப்பன நாயகம் - பார்ப்பனப் பண்ணையம் கேட்பாரில்லை என்று கருதி ஆட்டம் போடுகிறது.

யாரும் கேட்காத நிலையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலேயே இல்லாத நிலையில் பொருளாதார அளவுகோலைப் பயன்படுத்தி EWS என்னும் பொருளாதாரத்தில் நலிந்தோர் என்றும் - அரியவகை ஏழைகள் என்றும் 10% இடஒதுக்கீட்டை உருவாக்கி பார்ப்பனர்களுக்குத் தாரைவார்க்கப்படுகிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார்க்கு என்று சட்டப்படி உருவாக்கப்படும் திட்டங்களையும், சட்டங்களையும்

நீதிமன்றத்தின் மூலம் ஆரியம் தகர்க்கிறது. ஆட்சி அவாள் ஆட்சி என்பதால் பார்ப்பனர்களுக்கான சட்டங்களையும், திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுகிறது.

நீதித்துறைதான் மக்களின் கடைசி நம்பிக்கை. நீதி வழங்கும் நீதிபதிகள் சமூகநீதி அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை இல்லாத நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு சமூகநீதி கிடைத்திட வாய்ப்பு இல்லையே! சமூகநீதி வழங்கிட வேண்டும் என்ற சட்டத்தில் நீதித்துறைக்கு அது தேவையில்லை என்று கூறுகிறதா? மற்றத் துறைகளில் சமூகநீதியை நிலைநாட்ட இருக்கும் சட்டத்தைத் தெரிந்து வைத்துள்ள நீதித்துறை, தனக்கு மட்டும் சமூகநீதி இல்லையே என்று ஏன் கூற மறுக்கிறது என்ற கேள்விக்குப் பின்வரும் புள்ளி விவரம் மூலம் விளக்கம் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் எளிது.

2018 - 2023 வரை நியமிக்கப்பட்ட உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை - 575 பேர். இவர்களில், இந்தப் புள்ளி விவரம் மூலம் 575 பேர்களில் 464 பேர் பார்ப்பனர்கள் மற்றும் உயர்ஜாதியினர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக 2018-2023 வரை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. மக்கள் தொகை 3% உள்ள பார்ப்பனர்களுக்கு எத்தனை மடங்கு அதிக வாய்ப்பு என்பதைப் பார்த்தால், பிற சமூகத்திற்கு எப்படி நீதி கிடைக்கும்?

இதர பிற்படுத்தப்பட்டோர் - 67 பேர்

தாழ்த்தப்பட்டோர் - 17 பேர்

பழங்குடியினர் - 9 பேர்

சிறுபான்மையினர் - 18 பேர்

பார்ப்பனர் மற்றும் உயர்ஜாதியினர் - 464 பேர் (பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்கள்)

கேரளத்தைச் சேர்ந்த மாநிலங்களவை உறுப்பினர், ஜான் பிரிட்டஸ் கேட்ட கேள்விக்கு ஒன்றிய இணை அமைச்சரின் பதில் கீழே தரப்படுகிறது.

மிக உயர்ந்த அதிகாரப் பதவிகளில் SC, ST, OBCயினர் 18% மட்டுமே! பார்ப்பனர்கள் மற்றும் உயர்ஜாதியினர் 82%. சுமார் 90% மக்களுக்கு 18% இடஒதுக்கீடு, 10% உள்ள பார்ப்பனர் மற்றும் உயர்ஜாதியினருக்கு 82% இடஒதுக்கீடு. அதிகாரமிக்க பதவிகளில் இந்நிலை என்றால், அரசியலமைப்புச் சட்டம் சொல்லும் சமூகநீதி எங்கே இருக்கிறது?

ஒன்றிய இணை அமைச்சரின் மேற்கண்ட அதிகாரப் பதவிகளில் உள்ள இடங்களுக்கான அட்டவணை:

இந்திய ஒன்றிய அரசில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள உயர் அதிகாரப் பணியிடங்கள் :

பணி	பணியிடங்கள்	நிரப்பப்பட்டவை	நிரப்பப்படாதவை
I.A.S.	6,877	5,577	1,300
I.P.S.	5,099	4,594	505
I.F.S.	3,193	2,164	1,029

இந்தப் புள்ளி விவரம் மாநிலங்களவையில் இணை அமைச்சர் ராஜேந்திரசிங் அறிவித்தது.

மேற்கண்ட தரவுகளிலிருந்து நிரப்பப்படாமல் இன்னும் காலிப் பணியிடங்கள் இருக்கின்றன. வேலையற்றோர் நாட்டில் கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். நிரப்பப்பட்ட இடங்களும்

சமூகநீதி அடிப்படையில் இல்லை. ஒன்றிய அரசில் தாழ்த்தப்பட்டோர், இதர பிற்படுத்தப்பட்டோர் 49.5% இருக்கவேண்டும். ஆனால், வெறும் 18 விழுக்காட்டுக்குக் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். மீதி 82% பார்ப்பனர்களும், உயர்ஜாதியினரும் இருக்கிறார்கள் என்றார். இக்கொடுமைக்கு முடிவுகட்ட வேண்டாமா?

2022 ஜனவரி 1ஆம் தேதி நிலவரப்படி, ஒன்றிய அரசின் 75 அமைச்சகங்கள் மற்றும் அரசுத் துறைகளில், செயலாளர்கள் மற்றும் துணைச் செயலாளர்கள் - 322 பேர். இதில், ST - 19, SC - 16, OBC - 39. இந்த அளவுப்படி 49.5% உள்ள SC., ST., OBC பிரிவினருக்கு - 74 இடங்கள். சமூகநீதிப்படி 162 பேர் இருக்க வேண்டும். வெறும் 74 பேர் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். 2019ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரங்களின்படி, ஒன்றிய அரசின் அதிகாரமிக்க செயலாளர்கள் - 89 பேர், ST - 3 பேர், SC - ஒருவர், OBCஇல் யாருமில்லை.

இதிலிருந்து SC பிரிவினர் ஒருவர் மட்டுமே. இதர பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒருவர் கூட இல்லை. பழங்குடியினர் மூன்று பேர் மட்டுமே. 89 பேரில் வெறும் 4 பேர் மட்டுமே உள்ளனர். 45 பேர் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் 4 பேர் மட்டும் உள்ளனர். இக்கொடுமைக்கு முடிவு கட்ட வேண்டுமா? வேண்டாமா?

ஒன்றிய அரசின் அதிகாரமிக்க பணிகளாக உள்ளவற்றுக்கு I.A.S., I.F.S., I.P.S., I.R.S., தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் பார்ப்பனர்களும், உயர்ஜாதியினரும் 90% என்றால் இந்நிலை மாற்றப்பட வேண்டாமா? அதே நேரத்தில் 90% தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 10% இடங்கள் கூட அதிகாரமிக்க பணிகளில் இல்லை.

அதிகாரமிக்க உயர்பதவிகளில் இடஒதுக்கீடு வேண்டும். பார்ப்பன ஆதிக்கமாக இருக்கும் அதிகாரமிக்க பணிகளில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இடம்பெறும் நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சமூகநீதியை நிலைநாட்ட, திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி.வீரமணி அவர்கள் தமிழ்நாடும்கும் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்படும் என்று அறிவித்தார். அதன்படி கடந்த 03.03.2026 அன்று ஒன்றிய அரசைக் கண்டித்து எதிர்த்து வெற்றிகரமாக நாடும்கும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டின் தலைநகர் சென்னையில் நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு ஆசிரியர் கி.வீரமணி அவர்கள் தலைமை ஏற்றார். ஆயிரக்கணக்கான கருஞ்சட்டைத் தொண்டர்கள் மற்றும் பல்வேறு கட்சியினர், பொதுமக்கள், இருபால் இளைஞர்கள் என ஏராளமானோர் கலந்து கொண்டனர்.

திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் அவர்கள் 57ஆம் முறையாகக் கைது செய்யப்பட்டார். சமூகநீதிக்கு எதிரான ஒன்றிய அரசின் போக்கை முறியடிக்கும் வரை போராட்டம் ஓயாது என முரசறைந்தார். கைது செய்யப்பட்ட அனைவரும் மாலையில் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

(கட்டுரையாளர் - மாநில கிராமப் பிரச்சார குழு அமைப்பாளர், திராவிடர் கழகம்)

LETTER DATED 10.03.2026 SENT BY AIOBC EMPLOYEES FEDERATION TO HON'BLE SHRI GANESH SINGH, M.P. & CHAIRPERSON OF PARLIAMENTARY COMMITTEE FOR OBC

Sub: Illogical and unacceptable stand of Department of Financial Services on "equivalence of posts" for determining Creamy Layer among OBC employees in Banks/Financial Institutions – reg.

We place on record our sincere gratitude for the consistent concern shown by the Parliamentary Committee on the Welfare of Other Backward Classes under your esteemed leadership in safeguarding the constitutional rights and legitimate entitlements of the OBC community. We write to bring to your kind notice the reply dated **09.03.2026** issued by the **Department of Financial Services (DFS), Ministry of Finance**, in response to our representation forwarded through the Lok Sabha Secretariat.

After carefully examining the contents of the reply, we regret to submit that the stand taken by DFS is **wholly unsatisfactory, illogical and contrary to the spirit of the recommendations of the Parliamentary Committee.**

1. Parliamentary Committee's clear recommendation ignored

Your goodself had presented the **21st Report of the Parliamentary Committee on the Welfare of OBCs (9 March 2019)** on the subject of **"Rationalisation of Creamy Layer in Employment for OBCs."**

The Committee had taken serious note of the arbitrary **"equivalence" established by DFS**, whereby **Junior Management Grade Scale-I officers in Public Sector Banks**—which are merely **entry-level posts**—were treated as equivalent to **Group 'A' posts of the Government of India.**

The Committee had clearly recorded that:

- Treating **board-level executives and subordinate managerial levels on the same pedestal** is unacceptable.
- The **equivalence established by DFS and DPE must be revisited** in the spirit of the Expert Committee recommendations and the DoPT OM of 1993.

Despite such categorical observations by a Parliamentary Committee, the DFS has **not acted in letter and spirit** even after nearly **seven years.**

2. Earlier callous attitude of DFS already noted by the Committee

In the **Action Taken Report submitted on 25 July 2020**, the Committee had already recorded its **strong dissatisfaction** that the DFS had **not even responded** to communications from the Ministry

No. 12/03/2026 -Welfare	
भारत सरकार/Government of India	
वित्त मंत्रालय/Ministry of Finance	
वित्तीय सेवाएं विभाग/Department of Financial Services	
Jeevan Deep Building, Sansad Marg, New Delhi, the 9th March, 2026	
To	Shri G. Karunanidhi, General Secretary All India Other Backward Classes Employees' Federation 139, Broadway, Chennai - 600 1018
Subject:	Lok Sabha Secretariat - Representation of Shri G. Karunanidhi, General Secretary, All India OBC Employees' Federation (AIOBCEF).
Sir,	
I am directed to refer to Lok Sabha Secretariat's (Parliamentary Committee on the Welfare of Other Backward Classes Branch) OM No. 10/1/5/OBC/2025-26(07) dated 29.01.2026 forwarding therewith a copy of letter dated 11.11.2025 of All India Other Backward Classes Employees' Federation (AIOBC) on the subject mentioned above.	
2. In this regard, it is conveyed that based on the Cabinet approval, DoPT vide OM dated 06.10.2017 had issued guidelines w.r.t equivalence of posts in respect of PSBs, PSICs etc. for determining creamy layer criteria amongst the Other Backward Classes (OBC) and advised DFS to issue instructions in this regard for organizations under its administrative control. Accordingly, DFS vide OM dated 06.12.2017 issued detailed guidelines to PSBs, PSICs, PFIs, Regulators etc. for establishing equivalence of posts for determining creamy layer criteria amongst OBC in these organizations.	
3. After detailed consultations with PSBs, PSICs, PSFIs, IBA, and concerned regulators, the above guidelines were revisited and revised guidelines issued on 07.04.2025 with regard to establishing the equivalence of posts in these organizations. While issuing the above instructions, the principle of entry level at officer grade in each of the organizations was taken into account for better clarity and uniformity across the Institutions.	
Yours faithfully, (आर.के.दीक्षित /R.K. Dixit) अवर सचिव, भारत सरकार/ Under Secretary to the Government of India Tele: 011- 23748725	
Copy to :	(i) Lok Sabha Secretariat, Parliamentary Committee on the Welfare of Other Backward Classes (Kind attention :Shri Khakhai Zou,Director), Parliament House Annexe, New Delhi-110001) (ii) US (Parliament) DFS

of Social Justice and Empowerment on this issue.

Unfortunately, the present reply once again demonstrates the **same bureaucratic indifference** to the considered recommendations of the Parliamentary Committee.

3. DFS reply merely reiterates earlier position

In its reply dated **09.03.2026**, the DFS has simply stated that:

- DoPT issued guidelines in 2017 after Cabinet approval.
- DFS issued instructions in 2017 and revised them again in April 2025.
- The principle adopted was “**entry level officer grade**” in each organisation.

However, the DFS reply **does not address the core issue raised by the Parliamentary Committee**, namely:

- Whether **entry-level officers in Banks** can legitimately be equated with **Group ‘A’ officers of the Government of India**, and
- Whether such equivalence is **consistent with the constitutional objective of protecting OBC reservation benefits**.

Instead of examining the issue objectively, the DFS has merely **reiterated its earlier position**, which defeats the very purpose of the Committee’s intervention.

4. Fundamental inconsistency with Government’s own service equivalence

It is pertinent to highlight a glaring contradiction:

- For the purpose of **appointing Liaison Officers for SC/ST/OBC**, the **Department of Personnel and Training (DoPT)** treats **Deputy Secretary level in Government** as equivalent to **General Manager/Chief General Manager levels in PSUs**.

If that is the accepted equivalence framework, it becomes **wholly untenable** to treat **Scale-I officers in Banks**, who are merely **entry-level officers**, as equivalent to **Group ‘A’ officers of the Government of India**.

This interpretation **distorts the very meaning of equivalence** and unjustly expands the scope of the creamy layer.

5. Discrimination vis-à-vis other Public Sector Enterprises

Public Sector Enterprises under the Department of Public Enterprises clearly maintain a distinction between:

- Executive level posts, and

- Non-executive level posts.

However, the DFS guidelines have **lumped together a much broader category of employees**, thereby pushing even relatively junior officers into the **creamy layer category**, which is inconsistent with the approach followed in other public sector organizations.

6. Severe impact on OBC employees

Because of this arbitrary categorisation:

- **Lakhs of OBC employees in Banks and Financial Institutions** are unfairly treated as belonging to the creamy layer.
- Their **children are deprived of the 27% reservation benefits** in education and employment that were constitutionally intended for the advancement of socially and educationally backward classes.

Instead of **expanding opportunities** for historically disadvantaged communities, the present policy **artificially narrows the scope of reservation**.

7. Need for urgent intervention of the Parliamentary Committee

The Parliamentary Committee had earlier expressed strong dissatisfaction regarding the handling of this matter. Unfortunately, the latest response from DFS indicates that the **substantive concerns raised by the Committee remain unaddressed**.

We therefore humbly request your goodself to kindly:

- **Direct the Department of Financial Services to re-examine the entire issue afresh,**
- **Ensure that the equivalence of posts is rationalised in line with the principles applicable to other Public Sector Enterprises, and**
- **Ensure that the guidelines are aligned with the constitutional mandate of social justice and the objectives of the reservation policy.**

Conclusion

The issue at stake concerns not merely administrative classification but the **effective implementation of the constitutional safeguards meant for the advancement of the Other Backward Classes**.

We therefore earnestly seek the continued intervention of the Parliamentary Committee under your leadership to ensure that the policy framework reflects **equity, reason and the true spirit of social justice**. ■

With respectful regards,
Yours faithfully,
(G. Karunanidhi)
General Secretary

SUPREME COURT JUDGEMENT: 11.03.2026
UNION OF INDIA V. ROHITH NATHAN & OTHERS
CIVIL APPEAL NO(S). 2827 – 2829 OF 2018
HON'BLE JUDGES JUSTICE PAMIDIGHANTAM SRI
NARASIMHA & JUSTICE R.MAHADEVAN

G.KARUNANIDHI

Core Issue:

Whether candidates claiming OBC Non-Creamy Layer (NCL) status were wrongly treated as belonging to the creamy layer because their parents' income (particularly from private employment) exceeded the prescribed limit, thereby denying them OBC reservation benefits in the Civil Services Examination and service allocation.

1. Background

- Several candidates, including **Rohith Nathan**, qualified in the **Civil Services Examination** under the **OBC category**.
- The Government treated them as **Creamy Layer** because their parents' income crossed the prescribed limit.

TIMES OF INDIA 13.3.2026

SC: Income cannot be sole decider of OBC creamy layer

Ruling Relief For Children Of PSU, Pvt Employees

AmitAnand.Choudhary
@timesofindia.com

New Delhi: The income of parents cannot be the sole criterion for exclusion of a candidate from OBC quota on the ground of 'being part of 'creamy layer', the Supreme Court has said, stressing that status and category of parents' jobs have to be con-

IN THE COURTS

> Delhi court dismisses bail plea of Shahrukh Pathan, seen pointing a gun at a police constable during 2020 Delhi riots | P 7

> Invocation of public interest not ground to seek sweeping access to private information of persons in public offices, says SC | P 9

> Cal HC acquits convict on death row, and 18 sentenced to life, in 2011 political murder. Cites 'glaring defects', absence of reason to award death | P 12

> Allahabad HC orders round-the-clock security for Bareilly's Haseen Khan after he claimed he was prevented from offering namaz at his private property | P 11

> Calcutta HC gives nod for transplant of two patients with renal failure after surgeries were blocked over 'general suspicion' | P 11

> SC grants bail to Kashmiri separatist Shabir Shah in terror funding case on ground of delay in trial | P 11

mining factor to decide on 'creamy layer' status for

status of their job, but wards of Group C and Group D employees are eligible to get Of

contention of ap
ldren of PSU er
fought this cas
ir advocate St
for over a dec

The offi
issued by
said these
be appli
public
banks
tions
lar) or

> Continued from P 1
It is also evident from a comprehensive reading of the 1993 OM along with the clarificatory letter that income from salaries alone cannot be the sole criterion to decide whether a candidate falls within the creamy layer. The status as well as the category of post to which a candidate's parent or parents belong is essential. The exclusion under Categories I to III of the Schedule is status-based rather than purely income-based, reflecting the policy understanding that advancement within the employment service is not the same as that of the private sector.

TIMES OF INDIA 13.3.2026

Can't have dual criteria for govt staff kids: SC

Mystery letter set ball rolling on creamy layer

TIMES NEWS NETWORK

New Delhi: The discriminatory criteria for creamy layer determination came to life with a 'clarificatory letter' issued by the Centre in 2004, but, surprisingly, its origin has not been traced. While settling the controversy and ruling on the same criteria, the court said

its intended contours. The report records that the 2004 letter did not emanate from the DoPT Secretariat and that its origin could not be traced in terms of the initial note file," the court said. The court said

- The Central Administrative Tribunal (CAT) and Madras High Court ruled in favour of the candidates.
- The Union of India appealed to the Supreme Court.

2. Key Findings of the Supreme Court

(1) Creamy Layer determination must follow proper guidelines

The Court clarified that:

- The OBC creamy layer rules must be applied strictly as per Government guidelines.
- Authorities cannot mechanically deny Non-Creamy Layer status without correctly applying the criteria.

(2) Nature of parental employment and income must be properly assessed

The Court emphasized that:

- The source and nature of parental income must be evaluated correctly.
- Misinterpretation of income criteria or incorrect classification of parents' status cannot be used to deny OBC benefits.

(3) Wrong denial of OBC benefit must be corrected

If a candidate actually falls under Non-Creamy Layer, the Government must:

- Recognize the candidate as OBC-NCL, and
- Extend the appropriate service benefits or allocation.

(4) Supernumerary posts can be created

To avoid disturbing already filled posts:

- The Court allowed the Government to create supernumerary posts for eligible candidates.

3. Final Decision

The Supreme Court:

- Dismissed all the appeals filed by the Union of India.
- Upheld the High Court and CAT decisions favouring the candidates.
- Directed the Government to reconsider the candidates' claims as per the clarified creamy layer principles.
- Ordered implementation within six months.
- Allowed creation of supernumerary posts where necessary. ■

- G.Karunanidhi,
Gen Secretary, AIOBC Employees Federation

**MP Wilson slams
DoPT for
manipulating
reservation
rosters, denying
SC/ST/OBC top
roles in govt**

**SPECIAL MENTION BY P.WILSON, M.P.
(RAJYA SABHA) ON
“CONCERN OVER IMPLEMENTATION OF RESERVATION AND
ROASTER SYSTEM IN GOVERNMENT RECRUITMENTS”
(RAJYA SABHA 10.03.2026)**

Hon’ble Vice Chairperson madam,

I am rising the Concern over implementation of reservation and roaster system in Government recruitments.

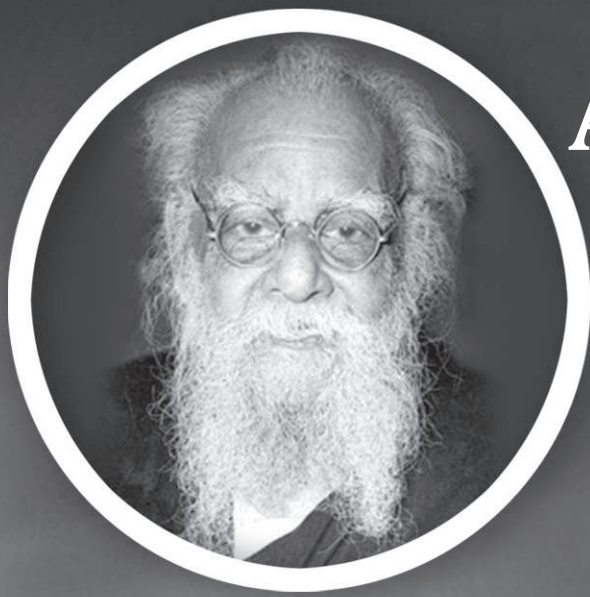
Reservations in Union Government recruitments mandate 15% for SC, 7.5% for ST, and 27% for OBC. However, in Group A posts, SCs hold 14.2%, STs 6.54%, and OBCs only 19.14%. In Group B, the figures are 16.2% for SCs, 7.63% for STs, and 21.95% for OBCs. At the same time, more than 66% of sanitation workers in Group C posts belong to SC, ST, and OBC communities, reflecting their continued concentration in the lowest rungs of public employment.

The situation in premier institutions is equally unsatisfactory.

According to RTI responses from 21 IITs and 13 IIMs, representation of reserved communities among faculty is extremely low. Across IITs, only 11.2% OBC, 6% SC, and 1.6% ST faculty are present. Across IIMs, the figures are 9.6% OBC, 5% SC, and 1% ST.

In some institutions, the General Category exceeds 90%, and in one IIM there is not even a single SC or ST faculty member.

Further, DoPT roster system of 1997 and its 2019 modification, allocates the first point in cadres to the Unreserved category. This creates a structural flaw, when departments have fewer than 13 posts, first few positions go to the Unreserved category, effectively bypassing reservation. I therefore urge the Government to rectify the flawed roster system, and fill up the vacancies meant for marginalised communities, ensure that public institutions truly reflect India’s social diversity. ■

THOUGHTS OF PERIYAR: Advice to Student Volunteers

पेरियार के विचार: छात्र स्वयंसेवकों के लिए सलाह

The following was the editorial of Kudi Arasu 3rd April 1948, the Tamil weekly founded by Thanthai Periyar in 1925

The present-day curriculum has been designed with the intention of enabling only the affluent and influential individuals flourish in the arena of education. This is the basis of more than 90 out of a hundred Dravidians remaining illiterate. None can refute this unpalatable truth.

Debt of Gratitude:

Even the 10 per cent literate individuals in the Dravidian community includes those who can only sign their own names omitting one or two letters. In the view of this truth, if we attempt to make a head-count of Dravidians who are equal to the Brahmins in literacy, not even five individuals can find a place in the list. Those five too could become literate by the agitations of our Dravidian movement, backed by the Justice Party. Though these five individuals owe a debt of gratitude to the Dravidian community for their education, placement and progress, not even one of them contributes to the welfare of the Dravidian community which lifted them up.

Cause of Degradation:

The individuals who have derived benefits through the benevolence of the Dravidian movement have instead been betraying their own community by mortgaging and pawning it at wicked elements quite selfishly to eke out a living. A large number of such beneficiaries have been indulging in this unabashed betrayal for their own livelihood. The Dravidian community continues to exist as a Sudhra Community, degraded by a stigma. Could any one deny this bitter reality?

Ray of Hope:

The next generation of students, who are to emerge as tomorrows literate, should realise the sorry state of our community today and strive for a change – though the present lot has failed to work for the progress of our Dravidian community. All hope is not lost, in my opinion.

The Dravidian students, who take pride in calling themselves

निम्नलिखित लेख 1925 में थंथाई पेरियार द्वारा स्थापित तमिल साप्ताहिक पत्र “कुडी अरासु” के 3 अप्रैल 1948 का संपादकीय लेख है।

वर्तमान समय की शिक्षा व्यवस्था इस उद्देश्य से बनाई गई है कि केवल संपन्न और प्रभावशाली व्यक्ति ही शिक्षा के क्षेत्र में आगे बढ़ सकें। यही कारण है कि सौ में से 90 से अधिक द्रविड़ लोग निरक्षर बने हुए हैं। इस कड़वे सत्य को कोई भी नकार नहीं सकता।

कृतज्ञता का ऋण

द्रविड़ समुदाय के जो 10 प्रतिशत लोग साक्षर हैं, उनमें भी कई ऐसे हैं जो अपने नाम पर हस्ताक्षर करते समय एक-दो अक्षर छोड़ देते हैं। इस सत्य को ध्यान में रखते हुए यदि हम उन द्रविड़ों की संख्या गिनने का प्रयास करें जो साक्षरता में ब्राह्मणों के बराबर हैं तो सूची में पाँच व्यक्ति भी मुश्किल से मिलेंगे।

वे पाँच लोग भी हमारे द्रविड़ आंदोलन और जस्टिस पार्टी के संघर्ष के कारण ही शिक्षित हो सके। यद्यपि इन पाँच व्यक्तियों पर अपनी शिक्षा, नौकरी और प्रगति के लिए द्रविड़ समुदाय का कृतज्ञता-ऋण है, फिर भी उनमें से एक भी उस समुदाय के कल्याण के लिए योगदान नहीं करता जिसने उन्हें ऊपर उठाया।

पतन का कारण

जिन लोगों ने द्रविड़ आंदोलन की उदारता से लाभ प्राप्त किया है, वही लोग स्वार्थवश अपना जीवन चलाने के लिए अपने ही समुदाय को दुष्ट शक्तियों के हाथों गिरवी रखकर विश्वासघात कर रहे हैं। ऐसे अनेक लाभार्थी अपनी आजीविका के लिए बिना शर्म के इस प्रकार का विश्वासघात कर रहे हैं। द्रविड़ समुदाय आज भी ‘शूद्र समुदाय’ के रूप में कलंकित होकर अस्तित्व में बना हुआ है। क्या कोई इस कड़वी सच्चाई से इनकार कर सकता है?

आशा की किरण

आने वाली पीढ़ी के छात्र, जो कल के शिक्षित नागरिक बनेंगे, उन्हें आज हमारे समुदाय की दयनीय स्थिति को समझना चाहिए और परिवर्तन के लिए प्रयास करना चाहिए—भले ही वर्तमान पीढ़ी द्रविड़ समुदाय की उन्नति के लिए काम करने में असफल रही हो। मेरे विचार से अभी भी सारी आशा समाप्त नहीं हुई है।

जो द्रविड़ छात्र स्वयं को इस नाम से पुकारे जाने में गर्व महसूस करते हैं, उन्हें द्रविड़ छात्रों की उन्नति के लिए संघर्ष करने की शपथ लेनी चाहिए। उन्हें दुष्ट तत्वों की पहचान करनी चाहिए और इस महान कार्य में दूसरों से आगे बढ़ते हुए अपने समुदाय की रक्षा करनी चाहिए। उन्हें द्रविड़ों के कल्याण के लिए निरंतर संघर्ष करने का संकल्प लेना चाहिए। उनके कार्य उनके शब्दों से अधिक प्रभावशाली होने चाहिए।

so, should take a pledge to strive for the advancement of the world of Dravidian students. They should identify the wicked elements and safeguard our community, excelling others in this noble task. They must assure relentless strife for the welfare of Dravidians. Their action should speak louder than their words.

Beware Sycophants!:

Youth is always strong enough to revere truthfulness, talk effectively and act fast. Young blood is capable of annihilating the unscrupulous elements. Youngsters have a majestic appearance to draw attention. They are fearless dare-devils. Youth has many virtues strengthening them. Most of our scholars and leaders glorify these noble qualities of youngsters in their public speeches. They flatter our young men by declaring them as tomorrow's rulers. They conclude speeches with flattering remarks. But flattery certainly falls flat. It is mere sycophancy.

The flattery of speakers while addressing students, is in fact futile. It is like coaxing a little boy to get some work done. Most people use the labour of others and get their own tasks accomplished. The flattered gullible are in no way really benefited. Smart people give an inch and take a mile. Wage before labour and praise before task are desirable, but should never become a consistent practice. That would only lead to disappointments and failures in the long run. This must be clear as crystal to all our student comrades.

Dire Need of New World:

A Himalayan task awaits accomplishment by our Dravidian students. They have to shoulder greater responsibilities. For several generations people in our society have been existing without any rational outlook. It has to be turned upside down by eradicating irrationalism in all respects. A new era glowing with rationalism should dawn. We have to create a new world at the cost of our lives, if required.

Vain Flattery:

Only truthfulness and love should be our weapons in this struggle. Many had fought for this in the past but with little success. Hence Dravidian students should bear the past failures in mind and fight with a "never-say-die" spirit. The purpose would be defeated if our young men are lured by insincere praise of others, before achieving the objective. Flattery is likely to divert youngsters from the fulfillment of the mission. Do not allow flatterers distract your attention. I had clearly explained all these to our students during the Dravidian students' conference held last month in Trichy. Every student should measure up by introspection, recalling that speech of mine.

I made it clear that our students are able soldiers, but not good Generals; good sepoys but not good commanders. I would like all the students to infer what I actually imply by this remark. The inference should leave an indelible impression in the minds of students.

Need to Measure up:

Learning is an endless process for everyman who treats the entire world as his text book for life. Hence it would not be a fault to call every citizen as a student. However, I restrict the term "students" to those who are inexperienced, carefree and yet to shoulder family responsibilities; those who do not hunt money for their needs and relish their youth without fever and fret of life. I wish to awaken especially such youngsters, who are to volunteer to serve

चापलूसों से सावधान !

युवा अवस्था में सत्य का सम्मान करने, प्रभावी ढंग से बोलने और शीघ्र कार्य करने की शक्ति होती है। युवा रक्त दुष्ट तत्वों का नाश करने में सक्षम होता है। युवाओं का व्यक्तित्व आकर्षक होता है जो सबका ध्यान खींचता है। वे निडर और साहसी होते हैं। युवाओं में अनेक गुण होते हैं जो उन्हें शक्तिशाली बनाते हैं।

हमारे कई विद्वान और नेता अपने सार्वजनिक भाषणों में युवाओं के इन गुणों की प्रशंसा करते हैं। वे हमारे युवाओं की प्रशंसा करते हुए उन्हें भविष्य के शासक बताते हैं। वे अपने भाषणों का अंत भी प्रशंसात्मक शब्दों से करते हैं। परन्तु यह प्रशंसा वास्तव में व्यर्थ होती है। यह केवल चापलूसी होती है।

छात्रों को संबोधित करते समय वक्ताओं की यह चापलूसी वास्तव में निष्फल है। यह वैसा ही है जैसे किसी छोटे बच्चे से काम निकालवाने के लिए उसे बहलाना। अधिकांश लोग दूसरों के श्रम का उपयोग करके अपने काम पूरे करते हैं। जिन भोले-भाले लोगों की प्रशंसा की जाती है, उन्हें वास्तव में कोई लाभ नहीं होता। चतुर लोग थोड़ा देकर बहुत कुछ ले लेते हैं।

श्रम से पहले मजदूरी और कार्य से पहले प्रशंसा अच्छी लग सकती है, परन्तु इसे स्थायी आदत नहीं बनना चाहिए। ऐसा करने से अंततः निराशा और असफलता ही मिलती है। यह बात हमारे सभी छात्र साथियों को बिल्कुल स्पष्ट होनी चाहिए।

नए संसार की आवश्यकता

हमारे द्रविड़ छात्रों के सामने एक हिमालय जैसी बड़ी जिम्मेदारी है। उन्हें बड़ी-बड़ी जिम्मेदारियाँ उठानी होंगी। कई पीढ़ियों से हमारे समाज के लोग बिना किसी तार्किक दृष्टिकोण के जीवन जीते आए हैं। हर प्रकार के अंधविश्वास को समाप्त करके इस स्थिति को पूरी तरह बदलना होगा। तर्कवाद से उज्ज्वल एक नए युग का उदय होना चाहिए। आवश्यकता पड़े तो हमें अपने जीवन की कीमत पर भी एक नया संसार बनाना होगा।

निरर्थक प्रशंसा

इस संघर्ष में हमारे हथियार केवल सत्य और प्रेम होने चाहिए। पहले भी कई लोगों ने इसके लिए संघर्ष किया, पर उन्हें बहुत कम सफलता मिली। इसलिए द्रविड़ छात्रों को पिछली असफलताओं को ध्यान में रखते हुए "कभी हार न मानने" की भावना के साथ संघर्ष करना चाहिए।

यदि लक्ष्य प्राप्त करने से पहले ही हमारे युवा दूसरों की असत्य प्रशंसा के जाल में फँस जाएंगे, तो उद्देश्य विफल हो जाएगा। चापलूसी युवाओं को उनके मिशन से भटका सकती है। इसलिए चापलूसों को अपने ध्यान को भटकाने की अनुमति न दें।

पिछले महीने त्रिची में आयोजित द्रविड़ छात्र सम्मेलन में मैंने इन सभी बातों को स्पष्ट रूप से छात्रों को समझाया था। प्रत्येक छात्र को आत्मचिंतन करके मेरे उस भाषण को याद करना चाहिए।

मैंने स्पष्ट कहा था कि हमारे छात्र अच्छे सैनिक हैं, पर अच्छे जनरल नहीं; अच्छे सिपाही हैं, पर अच्छे कमांडर नहीं। मैं चाहता हूँ कि सभी छात्र स्वयं समझें कि इस कथन से मेरा वास्तविक अर्थ क्या है। यह निष्कर्ष छात्रों के मन में गहरी छाप छोड़ना चाहिए।

स्वयं को परखने की आवश्यकता

जो व्यक्ति पूरे संसार को जीवन की पाठ्यपुस्तक मानता है, उसके लिए सीखना एक अनंत प्रक्रिया है। इसलिए हर नागरिक को छात्र कहना गलत नहीं होगा।

फिर भी मैं "छात्र" शब्द का प्रयोग विशेष रूप से उन लोगों के लिए करता हूँ जो अनुभवहीन, निश्चित और अभी पारिवारिक जिम्मेदारियों से मुक्त हैं; जो अपनी आवश्यकताओं के लिए धन के पीछे नहीं भागते और जीवन की चिंता से मुक्त होकर अपनी युवावस्था का आनंद लेते हैं।

मैं विशेष रूप से ऐसे युवाओं को जागृत करना चाहता हूँ जो हमारे द्रविड़ आंदोलन की सेवा के लिए स्वयंसेवक बनना चाहते हैं। मैं उन्हें सिपाही और सैनिक इसलिए कहता हूँ क्योंकि उन्हें जीवन की कठोर वास्तविकताओं का सामना करके अपने ज्ञान और बुद्धि को विकसित करना होगा। उनका मन उच्च स्तर की बुद्धि से संचालित होना चाहिए।

our Dravidian Movement. I call them sepoys and soldiers because they have to measure up and upgrade themselves with worldly knowledge and wisdom, by facing the harsh realities of life. Their minds should operate on a higher level of intellect.

The participation of students in the Dravidian Movement is a pleasure for us to treasure. They are an invaluable asset for our movement. We forerunners are striving to clean a stinking society. Students who come forward to strengthen our hands are a treasure indeed.

Ignore Fanatics:

Student comrades must observe Christian priests and nuns who live with religious faith but never hoodwink people by irrational concepts. They renounce earthly carnal pleasures and dedicate themselves to the purification of mankind. Compare them with our religious fanatics who babble about heaven, hell, salvation and sins, magnifying their blind faith in god and goddesses. These hypocrites pretend to be saviours of mankind. They pull wool over the eyes of the world. The followers of Christianity selflessly serve with unswerving resolve. We need similarly dedicated volunteers to sanitize our infected society. Our movement badly needs such student volunteers to salvage our rotting community.

Imbibe Virtues:

We have to fabricate new and effective codes of conduct for the peaceful and prosperous life of our people. People who step into public service should examine themselves thoroughly. An impeccable conduct and readiness to act in time are more important than writing and speaking skills. Willingness to fight for public welfare is in fact much more important than these three skills. I stress on this virtue to be imbibed by all our student volunteers.

Dravidian students must learn to lead a life of simplicity, devoid of vain glory, pride and arrogance. They should be modest, treating success and failure with the same spirit. Above all, they must learn to be loyal and obedient to their leader. I emphasise on all these virtues and expect them in Dravidian students. They are all truly indispensable qualities for every student volunteer embracing our movement.

Safe and Secure:

The welfare and personal life of truly dedicated volunteers is always taken care of by our movement. Any number of volunteers are welcome. Their family life is generously protected by us. I have created such a safe environment for truly involved cadres. Hence wisdom lies in making use of it. While swimming against the turbulent cross currents in the sea of life, our movement would readily extend its hand for rescue.

This year too I have arranged a student's summer vacation propaganda camp. All are welcome to participate. Rather than rejoicing in leading others to a righteous path, our student volunteers should themselves feel delighted that they are following in the footprints of their leaders, marching on the noble path. That would really be productive and yield best results. I wish all our student volunteers spread the principles and policies of our movement with utmost dedication.

Lumpens Banned:

Incorrigible ruffians are of no use to our movement. Men

द्रविड़ आंदोलन में छात्रों की भागीदारी हमारे लिए गर्व की बात है। वे हमारे आंदोलन की अमूल्य संपत्ति हैं। हम अगदूत एक दुर्गन्धयुक्त समाज को साफ करने का प्रयास कर रहे हैं। जो छात्र आगे आकर हमारे हाथों को मजबूत करते हैं, वे वास्तव में एक अनमोल धरोहर हैं।

कट्टरपंथियों की अनदेखी करें

छात्र साथियों को ईसाई पादरियों और ननों को देखना चाहिए, जो धार्मिक आस्था के साथ जीवन जीते हैं, परंतु अवैज्ञानिक विचारों से लोगों को धोखा नहीं देते। वे सांसारिक भोग-विलास का त्याग करके मानवता की शुद्धि के लिए स्वयं को समर्पित करते हैं।

अब उनकी तुलना हमारे धार्मिक कट्टरपंथियों से कीजिए, जो स्वर्ग, नरक, मोक्ष और पाप की बातें करते हुए भगवान और देवियों के प्रति अपने अंधविश्वास का बखान करते रहते हैं। ये पाखंडी स्वयं को मानवता का उद्धारक बताते हैं और दुनिया की आँखों में धूल झाँकते हैं।

ईसाई धर्म के अनुयायी निस्वार्थ भाव से सेवा करते हैं। हमें भी अपने दूषित समाज को सुधारने के लिए ऐसे ही समर्पित स्वयंसेवकों की आवश्यकता है। हमारा आंदोलन ऐसे छात्र स्वयंसेवकों की सख्त जरूरत महसूस करता है जो हमारे सड़ते हुए समुदाय को बचा सकें।

गुणों को अपनाएँ

हमें अपने लोगों के शांतिपूर्ण और समृद्ध जीवन के लिए नए और प्रभावी आचार-संहिता तैयार करनी होगी। जो लोग सार्वजनिक सेवा में प्रवेश करते हैं, उन्हें स्वयं की गहराई से जाँच करनी चाहिए।

निर्दोष आचरण और समय पर कार्य करने की तत्परता, लेखन और भाषण कौशल से अधिक महत्वपूर्ण हैं। सार्वजनिक हित के लिए संघर्ष करने की इच्छा इन तीनों से भी अधिक महत्वपूर्ण है। मैं चाहता हूँ कि हमारे सभी छात्र स्वयंसेवक इस गुण को अपनाएँ।

द्रविड़ छात्रों को सादगीपूर्ण जीवन जीना सीखना चाहिए, जिसमें व्यर्थ की शान-शौकत, घमंड और अहंकार न हो। उन्हें विनम्र होना चाहिए और सफलता तथा असफलता को समान भाव से स्वीकार करना चाहिए।

सबसे बढ़कर उन्हें अपने नेता के प्रति निष्ठावान और अनुशासित होना चाहिए। मैं इन सभी गुणों पर बल देता हूँ और अपेक्षा करता हूँ कि द्रविड़ छात्रों में ये गुण हों। हमारे आंदोलन से जुड़ने वाले हर छात्र स्वयंसेवक के लिए ये सभी गुण अत्यंत आवश्यक हैं।

सुरक्षित और संरक्षित

जो स्वयंसेवक सच्चे मन से समर्पित होते हैं, उनके कल्याण और व्यक्तिगत जीवन का ध्यान हमारा आंदोलन हमेशा रखता है। कितने भी स्वयंसेवक आएँ, उनका स्वागत है। उनके पारिवारिक जीवन की भी हमारे द्वारा उदारतापूर्वक सुरक्षा की जाती है।

मैंने ऐसे समर्पित कार्यकर्ताओं के लिए सुरक्षित वातावरण तैयार किया है। इसलिए समझदारी इसी में है कि इसका उपयोग किया जाए। जीवन के समुद्र में जब आप विपरीत धाराओं से संघर्ष करेंगे, तब हमारा आंदोलन सहायता के लिए अपना हाथ आगे बढ़ाएगा।

इस वर्ष भी मैंने छात्रों के लिए ग्रीष्मकालीन अवकाश प्रचार शिविर का आयोजन किया है। सभी इसमें भाग लेने के लिए आमंत्रित हैं।

दूसरों को सही मार्ग पर ले जाने का गर्व करने के बजाय हमारे छात्र स्वयंसेवकों को इस बात से प्रसन्न होना चाहिए कि वे अपने नेताओं के पदचिह्नों पर चलते हुए इस महान मार्ग पर आगे बढ़ रहे हैं। यही वास्तव में उपयोगी होगा और सर्वोत्तम परिणाम देगा।

मैं चाहता हूँ कि हमारे सभी छात्र स्वयंसेवक अत्यधिक समर्पण के साथ हमारे आंदोलन के सिद्धांतों और नीतियों का प्रचार करें।

अराजक तत्वों पर प्रतिबंध

नहीं सुधारने वाले गुंडे हमारे आंदोलन के किसी काम के नहीं हैं। जो लोग बिना पात्रता के विलासिता का जीवन जीना चाहते हैं, उन्हें हमारे आंदोलन की सेवा के लिए स्वयंसेवक नहीं बनना चाहिए।

असभ्य और सत्यनिष्ठा से रहित लोगों की सेवा से आंदोलन को कोई लाभ नहीं मिल सकता। हमारे साथ जुड़ने से पहले स्वयंसेवकों को यह सुनिश्चित कर लेना चाहिए कि उनका प्रवेश उनके लिए भी और आंदोलन के लिए भी उपयोगी होगा।

who desire to lead a luxurious life without deserving it, should not volunteer to serve our movement. The movement can derive no benefit out of the insincere services of uncouth lumpens. Before joining us, volunteers should make sure that their entry would be useful to them and also to the movement. Propagating the policies of our movement without refining themselves would be really meaningless. Hence, student volunteers must think deeply and come forward.

Silent-Not Violent:

Another vital aspect I stress is non-violence. I do not insist on it with an illusion that it would lead us to salvation by purifying our souls. I insist on it since we are all gifted by nature with power of thinking and an ability to reason. Our fights should be silent – never violent.

Most of the animals with five senses feed on one another by violent attack. And yet some living beings like cow, sheep and deer do not harm other animals. Violence hurts not only the victim but also its perpetrator. We people bestowed with the sixth sense should always stay away from violence. Our student volunteers must adhere to non-violence.

Deserve and Desire:

Students who expect recreation, entertainment, joy of travel, contact of celebrities, cheap publicity, undue fame, undeserved popularity and freedom for misconduct should never even dream of involvement in the propagating works for our Dravidian movement. This is my request to all the young students aspiring to join us. It is our duty to annihilate the degradation suffered by us. Do not expect others to do it for us. Fight with a “do or die” spirit at all times. Never forget that “self-help is the best help”.

Truly dedicated, selfless young student volunteers should grow in leaps and bounds. This is my strong desire. Obedience to leadership, self-confidence, moral courage and an impeccable conduct are the essential features for them. This desire is for the revitalization of our Dravidian community. My requests are aimed at taking it to glorious heights. I wish our Dravidian students collectively act in large numbers and emerge victorious.

Courtesy: ‘Kudi Arasu’ editorial 3rd April 1948

Translated by M.R.Manohar

यदि कोई व्यक्ति स्वयं को सुधारे बिना ही हमारे आंदोलन की नीतियों का प्रचार करता है, तो वह पूरी तरह निरर्थक होगा। इसलिए छात्र स्वयंसेवकों को गहराई से सोचकर ही आगे आना चाहिए।

मौन संघर्ष, हिंसा नहीं

एक और महत्वपूर्ण बात जिस पर मैं जोर देता हूँ, वह है अहिंसा। मैं इसे इस भ्रम में नहीं कहता कि इससे हमारी आत्मा शुद्ध होकर हमें मोक्ष मिल जाएगा।

मैं इस पर इसलिए जोर देता हूँ क्योंकि प्रकृति ने हमें सोचने और तर्क करने की शक्ति दी है। इसलिए हमारे संघर्ष मौन होने चाहिए—हिंसक नहीं।

पाँच इंद्रियों वाले अधिकांश पशु एक-दूसरे पर हिंसक आक्रमण करके जीवनयापन करते हैं। फिर भी गाय, भेड़ और हिरण जैसे कुछ जीव दूसरे प्राणियों को हानि नहीं पहुँचाते।

हिंसा केवल पीड़ित को ही नहीं बल्कि करने वाले को भी चोट पहुँचाती है। हम मनुष्य, जिन्हें छठी इंद्रिय अर्थात् बुद्धि प्राप्त है, हमें हमेशा हिंसा से दूर रहना चाहिए। हमारे छात्र स्वयंसेवकों को अहिंसा का पालन करना चाहिए।

योग्यता और इच्छा

जो छात्र मनोरंजन, यात्रा का आनंद, प्रसिद्ध व्यक्तियों से संपर्क, सस्ती लोकप्रियता, अनावश्यक प्रसिद्धि, अनुचित प्रतिष्ठा और गलत आचरण की स्वतंत्रता की अपेक्षा रखते हैं, उन्हें हमारे द्रविड़ आंदोलन के प्रचार कार्य में शामिल होने का सपना भी नहीं देखना चाहिए।

हमारे साथ जुड़ने की इच्छा रखने वाले सभी युवा छात्रों से यह मेरा अनुरोध है।

हमारा कर्तव्य है कि हम अपने ऊपर थोपे गए अपमान और पतन को समाप्त करें। इसके लिए दूसरों से उम्मीद न करें। हर समय “करो या मरो” की भावना से संघर्ष करें। कभी मत भूलिए कि “स्वयं की सहायता ही सबसे उत्तम सहायता है।”

सच्चे, निस्वार्थ और समर्पित युवा छात्र स्वयंसेवकों की संख्या तेजी से बढ़े—यह मेरी प्रबल इच्छा है।

नेतृत्व के प्रति अनुशासन, आत्मविश्वास, नैतिक साहस और निर्दोष आचरण – ये उनके आवश्यक गुण होने चाहिए।

मेरी यह इच्छा हमारे द्रविड़ समुदाय के पुनर्जीवन के लिए है। मेरे ये आग्रह इसे महान ऊँचाइयों तक पहुँचाने के लिए हैं।

मैं चाहता हूँ कि हमारे द्रविड़ छात्र बड़ी संख्या में एकजुट होकर कार्य करें और विजय प्राप्त करें।

सौजन्य: ‘कुडी अरासु’ का संपादकीय, 3 अप्रैल 1948

अनुवाद: एम. आर. मनोहर

हिन्दी अनुवाद: रवीन्द्र राम।

Contribute to OBC VOICE:

**Annual Donation: Rs.300
(from April 2024 onwards)**

Donors will receive OBC VOICE for
12 months through book post.
Address with Pin Code and contact number is
required.

**Amount can be remitted thro’
GPaY or NEFT:**

SB ACCOUNT NO: 332602010438472
fvg: **EMPOWER**, Trust for Social Justice with
Union Bank of India IFSC: UBIN0533262

GPay (Mobile Number 76958-23527)

GREETINGS TO CHAIRPERSON NCBC

Hon'ble Sadhvi Niranjana Jyoti nominated as Chairperson of National Commission for Backward Classes on 18 March 2026 Wishing Chairperson great success in advancing the welfare, rights, and empowerment of backward communities across the nation.

WORKSHOP ON RESERVATION MANAGEMENT FOR OBC REPRESENTATIVES – MARCH 16-18, 2026 UNION BANK KNOWLEDGE CENTRE, BENGALURU

We shall continue
to serve you with
same excellence,
same commitment
because

**OUR RELATIONSHIPS
are lifelong !**

ਹਮਾ ਕਰੀ ਹੈਂ

**UNION
econnect**
EMPOWERING OUR CUSTOMERS FOR VIKSIT BHARAT

(Toll Free No.) 1800 2333 / 1800 222 244 / 1800 425 1515 www.unionbankofindia.bank.in | Follow us on: